

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí 06. októbra 2015 v trestnej veci **R. B.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby R. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 11/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby R. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 11/2015 **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. septembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 11/2015 rozhodol tak, že

I. podľa § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) vzal vyžiadanú osobu R. B., nar. XY v K., trvale bytom S., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Bratislava na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava III z 15.07. 2015, sp. zn. 3 T 139/2012 do vydávacej väzby s tým, že táto bude spočívať do pominutia dôvodov väzby u vyžiadanej osoby alebo výkonu trestu odňatia slobody, ak bude uložený vyžiadanej osobe, a to v súvislosti s trestným stíhaním vedeným na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3 T 139/2012, kedy spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby,

II. vydávacia väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Proti tomuto uzneseniu včas podal R. B. sťažnosť.

V jej písomnom odôvodnení uviedol, že pre existenciu vydávacej väzby nie je daný žiaden dôvod, pretože sám má záujem na riešení svojho trestného stíhania v Maďarskej republike. Pozornosť odvolacieho senátu upriamil aj na skutočnosť, že obžaloby okrem Okresného súdu Bratislava III boli na neho podané aj na Okresných súdoch Bratislava I a II, ako aj na Okresnom súde Spišská Nová Ves, a o týchto nebolo doposiaľ rozhodnuté. Podľa jeho názoru, z tohto dôvodu by mali byť súdy Slovenskej republiky uprednostnené pred Európskym zatýkacím rozkazom. Poukázal aj na skutočnosť, že si v konaní o Európskom zatýkacom rozkaze uplatnil zásadu špeciality, čo v napadnutom uznesení nie je spomenuté. Namietol, že obhajca Mgr. R. B. mu nebol riadne ustanovený a „...bol uprednostnený iba v jednej trestnej veci a to Okresného súdu Bratislava III...“. Napokon vytkol, že Okresný súd Bratislava III vo väzobnej veci nekoná s osobitným urýchlením, pretože hlavné pojednávanie 10. septembra 2015 bolo odročené len pre nedoručenie spisu Okresného súdu Bratislava II.

Z týchto dôvodov bez ďalšieho navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a zistil, že sťažnosť R. B. nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ak je to potrebné, na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrowanie.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, súd po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o európskom zatýkacom rozkaze na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode je vyžiadaná osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze prokurátor krajskej prokuratúry príslušný podľa § 11 vykoná predbežné vyšetrovanie. Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

Z predloženého spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Ntc 11/2015 vyplýva, že Okresný súd v Györi dňa 31. marca 2015, sp. zn. Bny.97/2015/2 vydal na R. B., slovenského štátneho občana európsky zatýkací rozkaz na trestné stíhanie do Maďarskej republiky pre zločin krádeže spáchaný súčasným odobratím platobného prostriedku nahrádzajúceho hotovosť a spôsobujúci menšiu škodu podľa § 370 odsek 1 maďarského trestného zákona, ktorý sa s prihliadnutím na odsek 2 písm. b), bod be) kvalifikuje a trestá podľa odseku 3 písm. b) bodu ba) maďarského trestného zákona, z ktorého je podozrivá vyžiadaná osoba na skutkovom základe, že 13. januára 2015 v čase okolo 18.30 hod. a 18.35 hod. v reštaurácii s názvom A. na adrese M. za účelom neoprávneného nadobudnutia prospechu odcudzila peňaženku z kabáta poškodeného F. K. položeného na stoličke a v nej hotovosť 300.000 HUF a 600 eur (181.758 HUF), tiket na lotériu o ešte neaktivovanú platobnú kartu banky FHB.

Za tento zločin možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou 3 (tri) roky.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave dňa 08. septembra 2015, sp. zn. 2 KPt 86/15/1100-37 podala na Krajský súd v Bratislave, aj s originálom európskeho zatýkacieho rozkazu, návrh na vzatie R. B. do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

Krajský súd v Bratislave o vydávacej väzbe vyžiadanej osoby rozhodol na podklade takto podaného návrhu.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že R. B. spáchanie predmetného trestného činu nepoprel, avšak uviedol, že sám je ochotný riešiť trestné stíhanie menej významného trestného činu v Maďarskej republike.

Príslušný orgán štátu pôvodu požiadal o vydanie R. B. pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou tri roky. Podľa právneho poriadku Slovenskej republiky by jeho spáchanie bolo možné posúdiť ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

Z konania R. B. a z popisu skutku uvedeného vo vydanom európskom zatýkacom rozkaze je zrejmé, že na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky a na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, bolo potrebné tohto vziať do vydávacej väzby. Navyše menovaný sa v čase rozhodovania krajského súdu nachádzal vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, a preto bol namieste postup podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze s tým, že vydávacia väzba bude spočívať do pominutia dôvodov väzby u vyžiadanej osoby alebo výkonu trestu odňatia slobody, ak bude uložený vyžiadanej osobe, a to v súvislosti s trestným stíhaním vedeným na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3 T 139/2012, kedy spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky R. B. najvyšší súd poukazuje na to, že postup podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze rieši situáciu, kedy je už osobná sloboda vyžiadanej osoby obmedzená tým, že je vo väzbe v zmysle § 71 Trestného poriadku Slovenskej republiky a účel zabezpečenia tejto osoby pre potreby konania o európskom zatýkacom rozkaze je splnený. Je preto zbytočné duplikovať zabezpečovacie opatrenie vyžiadanej osoby tým, že by súčasne vykonávala väzbu podľa § 71 Trestného poriadku a vydávaciu väzbu podľa zákona o európskom zatýkacom rozkaze. Z tohto dôvodu súd po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka,

ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadajú osobu do vydávacej väzby, avšak výkon väzby bude spočívať, t. j. fakticky sa nebude vykonávať.

Z tohto pohľadu nie je rozhodujúce na koľkých súdoch Slovenskej republiky boli na menovaného podané obžaloby. Významná pre rozhodnutie o návrhu na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby je však tá skutočnosť, že vyžiadaná osoba sa nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, pričom postupom podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze boli de facto uprednostnené súdy Slovenskej republiky pred európskym zatýkacím rozkazom, ako sa toho vyžiadaná osoba v podanej sťažnosti domáhala. Pozornosti najvyššieho súdu neunikla ani tá skutočnosť, že vyžiadaná osoba uplatnila v tomto konaní zásadu špeciality. Uvedené má však svoj odraz v tom, že vydaná osoba nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval. Pre rozhodnutie prvostupňového súdu táto skutočnosť z hľadiska predmetu rozhodovania však rozhodujúca nebola, a preto nemal dôvod sa ňou v napadnutom rozhodnutí zaoberať. Z obsahu predloženého spisu ďalej spoľahlivo vyplýva, že v tomto konaní bola vyžiadaná osoba zastúpená obhajcom JUDr. R. B., ktorý jej bol ustanovený opatrením sudcu prvostupňového súdu 28. júla 2015, a tento bol o termíne výsluchu riadne a včas upovedomený, bol prítomný pri rozhodovaní o posudzovanej otázke 22. septembra 2015 a na tomto sa v súlade s právami obhajcu aktívne zúčastnil.

Riadiac sa týmito úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 06. októbra 2015

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová